

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4873/2019
25.12.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Бранка Станића, др Драгише Б. Слијепчевића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца Оператор дистрибутивног система ЕПС Дистрибуција ДОО, Огранак Електродистрибуција Врање, кога заступа Иван Мараш, адвокат из ..., против туженог АА из села ... код ..., кога заступа Стојан Илић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 157/18 од 27.06.2018. године, у седници одржаној 25.12.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 157/18 од 27.06.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 157/18 од 27.06.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 73/17 од 02.10.2017. године, ставом првим изреке, делимично је одржано на снази решење извршитеља за подручје Основног суда у Врању И Ивк – А 302/16 од 16.08.2016. године, којим је обавезан тужени да тужиоцу за део главног дуга исплати 50.174,21 динар са законском затезном каматом почев од доспелости сваког месечног износа и то за износе почев од рачуна за месец јул 2015. закључно са рачуном за месец мај 2016. године све са припадајућим законским затезним каматама као и за трошкове извршења у износу од 45.237,59 динара, док је исто решење извршитеља за износ преко 50.174,21 динар па до износа од 646.845,30 динара са законском затезном каматом од 26.07.2016. године па до исплате укинута и за тај део захтев тужиоца одбијен. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 157/18 од 27.06.2018. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у усвајајућем делу става првог изреке. Иста пресуда укинута је у одбијајућем делу става првог изреке и у ставу другом изреке.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужени је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права на основу члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11... 55/2014), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП јер је примена одредбе чл. 387. и 392. ЗОО довољно расправљена у судској пракси и нема потребе за новим тумачењем права, а тужени уз ревизију не прилаже судске одлуке којима је на другачији начин решено ово правно питање.

По члану 403. став 3. истог закона, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра, односно 100.000 евра у привредним споровима, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради дуга поднета је 08.08.2016. године. Вредност предмета спора је 50.174,21 динар.

С обзиром да је вредност побијаног дела правноснажне пресуде испод 40.000 евра, у динарској противвредности, то је изјављена ревизија недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа-судија
Звездана Лутовац,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић